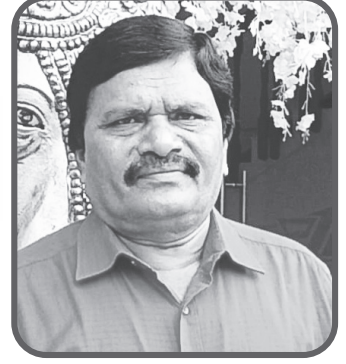

தந்தை பெரியாரின் கல்வியியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் உ. பிரபாகரன்

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இக்கட்டுரை கல்வியை சமூக அறிவியல் நோக்கில் ஆராய்கிறது. தந்தை பெரியார் கல்விக்கூடங்களைப் பகுத்தறிவுக் கூடங்களாக, ஒழுக்கக்கூடங்களாக, சமூகக் கூடங்களாக அறிவியல் கூடங்களாக எப்படியெல்லாம் பார்த்தார் என்பதை இக்கட்டுரை சுட்டுகிறது. பாடத்திட்டங்களில் எப்படிப்பட்ட பாடங்கள் இருக்கவேண்டும், எப்படிப்பட்ட பாடங்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதை எப்படித் தமிழர்களின் உயர்வுக்கு அடிப்படையாக தந்தை பெரியார் தெரிவித்தார் என்பதையும் அது இன்றைய காலத்திற்கு எப்படிப் பொருந்துகிறது என்பதையும் பல்வேறு தலைப்புகளில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. “அவரது நுண்ணோக்குப் பார்வை இன்றைய தேர்வு முறைக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளதுபோல் தோன்றுகிறது. அவர் சொல்லும் பகுத்தறிவு (Knowledge) உடல் தேர்வு (Physical Fitness) உலக ஞானத்திறமை (World Current Affairs) முதலியன இன்றைய இந்திய ஆட்சிப் பணியில் (Indian Administrative Service) நடத்தப்படும் தேர்வு முறைகளை ஒத்துவருவது போல் உள்ளது.” எனச்சட்டிக் காட்டும் இக்கட்டுரை, தந்தை பெரியார் எப்படித் “தமிழகம் தழைக்கத் தயங்காமல் கல்வியியல் சிந்தனையை வழங்கிய சிந்தனையாளர்” என்பதைத் தரவுகளோடு முன் வைக்கிறது.

முன்னுரை

கல்வியில் பல சிக்கல்களை எதிர்த்தோக்குகிறோம். இவற்றின் அடிப்படைக் காரணங்களையும், சிக்கல்களைக் களைய உதவக் கூடிய தீர்வுகளையும் முறையாக அணுகி ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும். பொருளறிவியல், வேதியியல் போன்ற துறைகளில் மேற்கொள்ளும் அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் பொருள்களை அடிப் படையாகக் கொண்டவை. ஆனால், கல்வி ஆராய்ச்சி (சமூகச் சூழ்நிலையில்) மனித நடத்தையைக் (மாறுபடும் விதத்தை) கூறும் சமூக அறிவியலைச் சார்ந்ததாகும்.

"கல்விச் சூழலில் நடத்தைப் பற்றிய ஓர் அறிவியலை வளர்ப்பதற்கான செயலே கல்வி ஆராய்ச்சியாகும். இதன் இறுதி நோக்கம், கல்வியாளர்களுக்குத் தங்களது இலக்குகளை மிகத் திறன்வாய்ந்த முறைகளின் மூலம் எட்ட உதவும் அறிவைத் தருவதாகும்." 1

என ட்ராவர்ஸ் என்ற அறிஞர் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர்கள் தங்களது பணியில் மேலும் திறன்களை அடைய, கல்வி ஆராய்ச்சி இன்றியமையாததாகும். பாடத்தில் ஆழ்ந்த அறிவு இருப்பது மட்டும் போதாது. தாம் கையாளக்கூடிய கற்பித்தல் முறைகளில், ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு கல்விச் செயலுக்கு மிக ஏற்றது

எது என்பதை அறிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் உதவுகின்றன. கல்வியாளர்களும். ஆசிரியர்களும் இணைந்து பணியாற்றினால் மிக அதிக அளவிலான மாணாக்கருக்கு அடிப்படையான அறிவு. திறன், மனப்பான்மை ஆகியவற்றைப் புகட்ட முடியும். இந்தியக் கல்வி ஆராய்ச்சி சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து வருகிறது. பரோடாவிலுள்ள கல்வி ஆராய்ச்சிக்கான முன்னேற்ற மையம் ஒரு முன்னோடியான ஆராய்ச்சி மையமாகும். பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்வேறு கல்வித் துறைகள் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கின்றன. தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையம் (NCERT) மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் (SCERT), பல்கலைக் கழக மானியக் குழு ஆகிய அமைப்புகள் கல்வி ஆராய்ச்சிக்கு உதவுகின்றன.

கல்வி ஆராய்ச்சியினால் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் பல கண்டறியப்பட்டுள்ளன. கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளும், நடை முறைகளும் முன்னேறியுள்ளன. கல்வி பற்றிய கோட்பாடு தெளிவும், விரிவும் பெற்றுள்ளது. பழைய முறைகள் புதிய வடிவம் பெற்று எளிதானவையாகவும், சிக்கனமுடையனவாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் அடிப்படையில் கலைத்திட்டம் மாற்றப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஆராய்ச்சியின் துணைகொண்டு கல்வியின் பல்வேறு பிரிவுகளும் தொடர்ந்து வளர்ச்சிபெற்று வருகின்றன. எனினும் கல்விக்கூடம். பாடத் திட்டம். ஆசிரியர், மாணாக்கர் எனும் நான்கு நிலைகளே கல்வியின் முக்கிய கூறுகளாகக் கருதப் படுகின்றன. இவையே இவ்வியலில் கல்வியியல் களங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வியியல் களங்கள் பற்றிப் பல கல்வியியல் அறிஞர்கள் கருத்துகள் தெரிவித்துள்ளார்கள். அவர்களுள் அறிஞர் ஆல்பர்ட்டு ஆலிவர் என்பவர் இக்கல்வியியல் களங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது,

"பாடங்கள், செயல்கள், அறிவுரை பகர்தல், வழிகாட்டல் ஆகியன அடங்கியுள்ள கல்வி நிகழ்ச்சி நிரல்தாம் கலைத்திட்டம்." 2

என்று கூறுகிறார். இவரையடுத்து கில்டா டாபா என்பவர்,

"பள்ளிகள் பொதுவாக இயங்குகின்ற செயல்முறையே கலைத் திட்டமாகும்." 3

என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால். கல்வி நிறுவனங்களில் ஆசிரியர். கற்பித்தல் வழியாக மாணாக்கர்க்கு அளிக்கும் நிகழ்ச்சியே கலைத் திட்டமாகும் என்பது கலைத்திட்டம் பற்றிய பொதுவான கருத்தாகும். இவ்வாறு அறிஞர்களின் கருத்துகளைச் சீர்தூக்கி ஆய்வு செய்தால் ஆசிரியர், மாணாக்கர், பாடத்திட்டம். கல்விக்கூடம் முதலியன கல்வியியல் களங்கள் எனக் கருதலாம். இதுபோலவே பெரியாரின் கல்வியியல் சிந்தனைகளில் கல்வியியல் களங்களாகக் கல்விக்கூடம். பாடத்திட்டம், ஆசிரியர், மாணாக்கர் பற்றிய கருத்துக்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. கல்விக்கூடம் என்பது வேற்றுமை உணர்வினை வேரோடு கெல்லி எறிந்துவிட்டுச் சமத்துவ, ஒற்றுமை உணர்வினை வளர்க்கும் சமூகக் கூடமாக இருக்கவேண்டும்; பாடத் திட்டங்களில் மூடநம்பிக்கையும், சமயச் சார்பும் அறவே கூடாது; ஆசிரியப் பெருமக்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த பங்கு கொள்வதோடு மாணாக்கரிடம் அன்புடனும். நட்புடனும் பழக வேண்டும்; மாணாக்கர் புதியன புனைந்து தானாக நினைத்து எதையும் கண்டுரைக்கும் படைப்பாற்றல் மிக்கவராக இருக்கவேண்டும் எனப் பெரியார் விழைந்தார். இத்தகைய விருப்பம் உடைய அவரின் 'கல்வியியல் களங்களை' ஆராய்வது இன்றியமையாதது.

கல்விக் கூடங்கள்

கல்விக் கூடமானது சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாகும். அக்கூடம் மக்களுக்கு அறிவைக் கொடுத்து அதன் மூலம் சமூக முன்னேற்றம். சகோதரத்துவம், சமத்துவம் போன்றனவற்றை உருவாக்க வேண்டும். மேலும் தீண்டாமை, மூடநம்பிக்கை கல்விக் கூடங்களில் தலை காட்டாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் எனப் பெரியார் கருதுகிறார். இத்தகைய நிலை உருவாகக் கல்வியில் பல மாற்றங்கள் நிகழ வேண்டுமென எண்ணுகிறார். அதனை

"இப்போதுள்ள கல்விக்கூடம் எதற்காக, இருக்கிறது? மக்கள் அறிவு பெறவேண்டும். ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்வி கற்கவில்லை. கல்வித் திட்டமும் இவற்றைப் போதிப்பதாக இல்லை." 4

எனப் பெரியார் கூறுவதன் நோக்கம், கல்விக் கூடம் என்றால் அறிவை உற்பத்தி செய்யும்

நாற்றங்கால்களாக இருக்கவேண்டும். ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் உலைக் களமாக இருக்கவேண்டும். அத்தோடு அங்குக் கற்பிக்கப்படும் கல்வியும் மாணவர்களுக்கு அறிவையும், ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்கும் தன்மையைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

பகுத்தறிவுக் கூடம்

கல்விக் கூடங்களைப் பற்றிப் பெரியார் கூறும்பொழுது கல்வி நிலையங்கள் பகுத்தறிவுக் கூடமாக அமைதல் இன்றியமையாதது என்கிறார்.

"கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்துப் பல்லாயிரம் கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்திக் கல்வி கற்பதைவிடப் பகுத்தறிவுப் பள்ளிகள் என்னும் பெயரால் தேவையான சில பள்ளிகளை மட்டும் வைத்து நிர்வாணமான சிந்தனா சக்தி தரும் படிப்பைக் கொடுத்து மக்களை எதைப் பற்றியும் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமலும் செல்லும் வரைச் சிந்தித்து முடிவிற்கு வர கற்பிப்போமானால்."5

என்று பகுத்தறிவுக் கல்வியின் நோக்கத்தை வெளிக்கொணர்கிறார். இன்று நம் நாட்டில் பாழாகும் செல்வம், அறிவு, ஊக்கம், நேரம் போன்றவை பேரளவு மீதமாகும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து ஒழுக்கம், நேர்மை, நல்லெண்ணம், அன்பு, மக்கட் பற்று போன்றவை தாமாக வளரும். இளைஞர்களுக்கு மாறான தன்மைகள் மறைந்து எல்லா மக்களும் குறைவற்ற செல்வத்துடனும், நிறைவுற்ற ஆயுளுடனும் வாழப் பகுத்தறிவுப் பள்ளிக் கூடங்கள் அவசியம் என்பதைப் பெரியார் உணர்த்தியிருக்கிறார்.

ஒழுக்கக் கூடம்

பல்வேறு உயிரிகளுள் மனிதனிடம் மட்டுமே ஒழுக்கப் பண்புகள் காணப்படுகின்றன.

"கல்வியின் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்று, மாணாக்கரிடையே நல்லொழுக்க வளர்ச்சிக்கான (Character Development) வாய்ப்பு களை அளித்தலாகும்."6

என்று ஹெர்பார்ட் (Herbart) கூறுகிறார். மேலும், இது ஒன்றே கல்வியின் நோக்கமாகும் என்றும் கூறுவர்.

நுண்ணறிவைக் காட்டிலும் நல்லொழுக்கம் இன்றைய முக்கியத் தேவை எனப்படுவதில் பெருமளவு உண்மை இருக்கிறது. நுண்ணறிவுத் திறன் மிக்க. ஆனால் ஒழுக்கம் குறைந்த மாணவர்களால் சமூகத் துக்குத் தீமையே எழும். எனவே கற்றல் நிகழும் இடத்தில் நிலைத்த பயனைத் தருவது ஒழுக்கமாகும். உயர்ந்தனவும், சிறந்தனவும் மாணாக்கரிடையே இடம்பெற ஒழுக்கம் உறுதுணையாக இருக்கிறது. கல்வி நிலையத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பெரியார்.

"பள்ளிக் கூடத்தில் பிள்ளைகளுக்கு முதன் முதலில் ஒழுங்கு முறையைப் புகட்டுவதில்தான் கவலை வேண்டும். அதுதான் முக்கியம். பிறகு அடுத்த படியாக உள்ளதுதான் கல்வி. முதலில் எப்படிப் பழகவேண்டும் என்ற நல்லொழுக்கத்தைப் புகட்ட வேண்டும். நல்லொழுக்கம்தான் ஒரு மனிதனைப் பிற்காலத்தில் சிறந்த பண்புடையவனாக ஆக்குகிறது."7

என்கிறார்.

ஒழுக்கம் பற்றிய இவரது கருத்தும், கவலையும் பள்ளிகளில் மாணாக்கர்க்கு முதன் முதலில் ஒழுக்கத்தைப் புகட்ட வேண்டும் என்பதுதான். கல்விக்கு இரண்டாம் இடத்தை அளிக்கும் இவர். ஒழுக்கத்திற்கு முதலிடம் அளிக்கிறார். பக்தியைப் பற்றிப் பிரிதொரு இடத்தில் குறிப்பிடும் இவர் ஒருவனுக்குப் பக்தியில்லை என்றால் யாருக்கும் எத்தீங்கும் நேராது. ஆனால் ஒழுக்கம் இல்லை என்றால் சமூகத்திற்கே அவனால் தீங்கு விளையும் என்கிறார். ஒழுக்கம் மாணாக்கர்க்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதில் பெரியார் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார் என்பது புலனாகிறது. மாணாக்கர் ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருந்தால் நாளைய சமூகம் முழுவதும் ஒழுக்கமுடைய சமூகமாக இருக்கும். இதற்கு நாற்றாங் காலாக விளங்குவது பள்ளிக்கூடமாகும். ஆதலால் பள்ளிக்கூடம் ஒழுக்கக் கூடமாக அமைய வலியுறுத்துகிறார்.

சமூகக் கூடம்

தனிமனிதன் சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பினராவான். சமூகத்தில் பிறந்து, அதன் பல நிலையங்களின்

செல்வாக்குகளுக்குட்பட்டு. அச்சமூகத்தில் தனது வாழ்க்கையினை நடத்துகிறான். அதுபோல் பள்ளியும் ஒரு சமூக நிலையமாகும். பள்ளிக் கல்வியின் அமைப்பு பிலும் தன்மையிலும் சமூகம் பெரும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. பள்ளிக் கல்வியின் விளைவாக மாணாக்கர் பல சமூகப் பண்புகளைப் பெற்று, சமூகவியல்பினை (Sociability) அடைந்து, பிறருடன் ஒன்றுகூடி செயற்படும் மனப்பான்மையினைப் பெற்று வளர்தல் வேண்டும். கல்வியின் சமூக நோக்கம் (Social Aim) இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

குழந்தைகளுக்குப் பள்ளியானது சமூக மரபினை அறிமுகப் படுத்துகிறது. சமூக வாழ்விற்கான நடத்தை முறைகள், சமூக நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத சகிப்புத் தன்மைகள், ஒத்துழைப்பு போன்ற பண்புகள், பள்ளிக் கல்வியின் விளைவாகக் குழந்தைகள் பெறுகிறார்கள். சிறப்புமிக்க ஒரு மாதிரிச் சமுதாயமாகப் (Ideal Community) பள்ளி திகழ்வதால் அங்குத் தீண்டாமை, இனவேறுபாடு, சமயவேறுபாடு இருக்கக் கூடாது எனப் பெரியார் எண்ணினார்.

"அனைத்துயிரும் ஒன்று என்று எண்ணும் அறிவு வளரக் கல்வி பொதுவாக்கப்பட வேண்டும்." 8

என்னும் கொள்கை உடைய பெரியாரின் நோக்கமெல்லாம் பள்ளிக் கூடங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு மொழி, இன மக்கள் வேற்றுமையற்றுக் கூடும் ஒரு சமூகக் கூடமாக இருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். அறிவாற்றலையும், செயல் திறன்களையும் இன்றைய சமுதாயத்தில் வாழும் குழந்தைகள் எளிதில் பெற உதவுதலே பள்ளிகளின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் என எண்ணினார் என்பது அவருடைய கருத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது.

அறிவியல் கூடம்

கல்வி நிலையங்கள் பகுத்தறிவுக் கூடமாகவும். ஒழுக்கக் கூடமாகவும். சமூகக் கூடமாகவும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. அறிவியற் கூடமாகவும் இருந்தால்தான் பயனுடையதாக இருக்கும். பள்ளிகள் மாணாக்கரிடையே அறிவியல் நோக்கினை (Scientific outlook) உருவாக்கவேண்டும். இக்கல்விக்

கூடங்களில் கற்பித்தலும் அறிவியல் நோக்கினைத் தோற்றுவிப்பதாக இருக்க வேண்டும் இன்றைய தொழில் நுட்பச் சமுதாயங்களின் வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் நோக்கு முக்கியமானதாகும். மக்களாட்சி நிலவவும், மூடநம்பிக்கைகள் தேவையற்ற - பொருளற்ற பழக்க வழக்கங்கள் மறையவும். அறிவியல் கூடங்களாகக் கல்விக் கூடங்கள் திகழவேண்டும். உண்மை விவரங் களின் (Facts) அடிப்படையில் முடிவெடுத்தல். அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வராமல், பிரச்சினைகளின் பல்வேறு கூறுகளை விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்தல், திறந்த உள்ளத்துடன் செயற்படல் (Open Mindedness) கருத்துகளை ஆராய்ந்து ஏற்றல் ஆகிய திறன்களைக் கொண்ட மாணாக்கரை உருவாக்க வேண்டுமெனில் கல்விக் கூடங்கள் அறிவியற் கூடமாகத் திகழ்தல் இன்றியமையாததாகும் எனப் பெரியார் விரும்பினார். இதனை அவர்,

"அங்குள்ள கலாசாலை, (மேலை நாடுகளில் உள்ள கல்வி நிலையங்கள்) சர்வகலாசாலை என்பவை உலகப் பொது அறிவு பண்டிதத் தன்மைக்குப் பயன்படுபவையாக இருக்கும். பாடப் புத்தகங்களில் மூடநம்பிக்கைச் சாத்திரங்களோ, மத பக்திக் கலைகளோ ஆதிக்கம் செலுத்தாமல் இருக்கும்படியாய் இருக்கும். எப்படிப்பட்ட கல்வியானாலும் அறிவுக்கும், வாழ்க்கைக்கும் எவ்வளவு பயன்படும் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கும். பகுத்தறிவையும், விஞ்ஞானத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கும்." 9 என்கிறார்.

கல்விக் கூடங்கள் அறிவியல் கூடமாக இருக்கவேண்டும். எனக் குறிப்பிடும் பொழுது மேலை நாடுகளில் உள்ளதுபோல் இந்தியா விலும், கல்வி நிலையங்கள் பகுத்தறிவையும், அறிவியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலவ வேண்டும் என விரும்புகிறார். அத்தகைய கல்விக் கூடங்கள்தாம் அறிவுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் பயன் படும். அவ்வாறு வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் கல்விக் கூடங்கள் தாம் இந்நாட்டிற்குத் தேவை என்றார். மேல்நாட்டுக் கல்விக் கூடங்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதை, இந்தியத் துணைக்கண்ட கல்வியிலும், உலக

நாடுகளைப் போல அறிவியல் சார்ந்த கல்வி இடம் பெறவேண்டும் என்ற அவருடைய ஆர்வத்தினைக் காட்டு கிறது. இவ்வாறு மூடநம்பிக்கையும். மதச் சார்பும் பாடப்புத்தகங்களில் இடம் பெறாமல் இருக்கவேண்டும். மேலும் அக்கல்வியானது பகுத்தறிவையும். அறிவியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கல்விக் கூடங்கள். எவ்விதப் பாகுபாடும் இல்லாது எல்லோர்க்கும் கல்வி வழங்க இயலும் எனப் பெரியார் கருதுகிறார்.

பாடத்திட்டம்

கல்விக் கூடங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்த பெரியார் பாடத்திட்டங் களைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பல்வேறு கருத்துகளை முன் வைத்துள்ளார். பொது அறிவும், பகுத்தறிவும் மாணாக்கர்க்கு ஏற்பட வேண்டும் என்றால் சமயக் கருத்துகள் அடங்கிய நூல்களைப் பள்ளிகளில் கற்பிப்பது தவறானது என அவர் எண்ணினார். பள்ளியில் படிக்கும் பொழுது ஒட்டுமொத்தச் சமூகம் பற்றிய செய்திகள் பாடநூல்களில் இடம்பெற வேண்டும் என்பது பெரியாரின் பெரும் விருப்பமாகும். இதனைப் பெரியார் 'குடி அரசு' இதழில் எழுதும்பொழுது,

"பள்ளியில் படிக்கும்பொழுது ஏதாவது தெரிந்து கொள்ளலாமா என்றால் அங்குத் தமிழர்களைப் பற்றி ஒரு சேதியும் கிடையாது: எந்தவிதப் பாடப்புத்தகமும் கிடையாது; 'அறிவரி' பால பாடம் படிக்கும்போதும் 'அய்யர் - பிராமணன்' போன்ற வார்த்தைகள் தாம் காணப்படுகின்றனவே அன்றித் தமிழர் - திராவிடர் என்கின்ற வார்த்தைகளுக்கு அங்கு இடமோ, அவகாசமோ கிடையவே கிடையாது." 10 என்பதைத் தெளிவாக எழுதுகிறார்.

தமிழர் - திராவிடர் பற்றிய பாடத்திட்டங்கள் இல்லாதது கண்டு வருந்துகிறார். சாதி, சமய, பேதம் வளர்க்கும் பாடப்புத்தகங்களைப் பள்ளியில் சேர்ந்தவுடன் குழந்தைகள் கற்பதையும், அதனால் சமுதாய நெறிகளும், வருணங்களும் கல்வி வேரை எவ்வாறு கெல்லி எறிந்தன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

விரல் தோய்ந்து எழுதத் தொடங்கும்போதே வேண்டாத மூட நம்பிக்கைகளைத் தூண்டி,

விளையும் பயிர்களின் நெஞ்சில் வேறு பாட்டு விதைகளை அன்றைய கல்வி விதைத்து வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து தொடக்கப் பள்ளியில் தொடக்கத்திலேயே சேணியன் நெய்கிறான், கருமான் இரும்படிக்கிறான். வண்ணான் துவைக்கிறான், ஐயர் வேதம் ஒதுகிறார்.' 11

என்று சாதி வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி உயர்வு தாழ்வைக் கற்பிக்கும் பாடங்களை இளம் பருவத்திலேயே ஊட்டினர். பின்னர் சமய இலக்கியங்கள் என்ற பெயரில் அவரவர்க்கான சமய உணர்வை மட்டுமே வலியுறுத்தியும், தம்பக்கக் குறைகளை எல்லாம் மறைத்தும், பிறர் பக்கத் தவறுகளை எல்லாம் விரித்தும். ஒருபாற் செல்லும் கல்வி உணர்வை உருவாக்கியது கண்டு உளம் கொதித்தார்.

"எல்லாம் அவன் செயலே" என்று சொல்லி வாழ்வில் சோர்வடைவதற்கும். 'விதியை நம்மால் வெல்லவா முடியும்' என்று வருந்தி வாடுதற்கும். வாழ்க்கையை நுகர்ந்து மகிழ்வதைக் காட்டிலும் வெறுத்து இகழவும், போலித் துறவறப் போக்கைப் போற்றவும் துணை செய்த நூல்களே பாடநூல்களாக அமைந்தன. இப்படி நாட்டில் இருள் நிலைப் படரக் கல்விப் பொய்ம்மையே காரணமாக இருந்தமை கண்டு, தந்தை பெரியார் பாடநூல்களில் தமிழர் - திராவிடர் வரலாறு. அறிவியல், தொழில், தன்மானம் முதலியன பற்றிய செய்திகள் தேவை என்று வற்புறுத்தியுள்ளார்.

வரலாறு

தமிழகப் பாடநூல்களில் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியோ, தமிழர் களைப் பற்றியோ வரலாறு இல்லாதது கண்டு பெரியார் கவலை யடைகிறார். இராமாயணம், மகாபாரதம், அசோகன் -மவுரிய ஆட்சி, முஸ்லீம் - வெள்ளையர் ஆட்சி முதலியவை பாடங்களாகக் காணப் படுகிறதே ஒழிய, சேர, சோழ, பாண்டியர்களைப் பற்றியோ, திராவிட - தமிழர் ஆட்சி பற்றியோ காண்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது என்கிறார். நமது சரித்திர ஆய்வு குறித்து

"தமிழ் நாட்டுக்குச் சரித்திரமே இல்லை. இந்து தேச சரித்திரம் என்பதை எடுத்துக் கொண்டால் இராமாயண பாரதமும்.

அசோகன்-மவுரியன் ஆட்சியும். முஸ்லீம், வெள்ளையர் ஆட்சியும்தாம் விளக்கப்படுமே ஒழிய சேர, சோழ, பாண்டியரைப் பற்றியோ, திராவிடர் - தமிழர் ஆட்சியைப் பற்றியோ காண்பது மிகவும் அரிதாகும். அவை எந்த வகுப்புக்கும் பாடமாக இல்லை, அப்படி ஏதாவது எங்காவது காணமுடிந்தால் அதில் பெரும் பித்தலாட்டமும், மோசடியும்தாம் காணப்படலாமே தவிர யோக்கியமாய் சரித்திர ஆதார முறையாகக் காண்பதற்கு இடமே இல்லை." 12

என்றெழுதுகிறார். இதற்குக் காரணம் தமிழர்களுக்கு மான உணர்ச்சி, நாட்டுப்பற்று இல்லாமையே என்கிறார். தமிழர்களின் முற்போக்கைத் தடுக்கக் கூடிய பொருள் பொதிந்த பாடங்களே மாணாக்கர்க்கு வைக்கப்படுகிறது. இதனால் மாணாக்கர் எதிர்காலம் இருள்படர்ந்து உண்மையை அறியமுடியாமல் போகவே வழிவகுக்கும் என்கிறார்.

பாடப்புத்தகக் குழுவையும், அதில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழர் களையும் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பெரியார் சாடுகிறார்.

"பாடப்புத்தகக் கமிட்டியில் உள்ள தமிழர்களுக்கு மான உணர்ச்சி, நாட்டு உணர்ச்சி இருக்குமானால் இராமாயண பாரதக் கதைகள் சரித்திரத்திலும் வசனப் பாடத்திலும் சேர்க்க சம்பந்திப்பார் களா? பண்டிதர்கள், உபாத்தியாயர்கள், தமிழ்ச் செல்வர்கள் இக் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக நம்மீது பாய்கின்றார்களே தவிர, புராண இதிகாசங்கள் அதுவும் தமிழர்களுக்குச் சம்பந்த மில்லாததும் தமிழர்களுக்கு இழிவைத் தரக்கூடியதும், தமிழர் முற்போக்கைத் தடுக்கக் கூடியதும், பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது மான விஷயங்கள் கொண்ட இதிகாசங்கள் சமய ஆதாரங்கள் போலவும், புண்ணிய சரித்திரங்கள் போலவும் நம் குழந்தை களுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதே இல்லை." 13

என்பது பெரியார் கருத்து.

தமிழர்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாததும், இழிவைத் தரக்கூடியது மான பாடங்களைப் பாடப்புத்தகக்

குழுவில் உள்ள தமிழர்களாவது இன உணர்ச்சியோடு எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கக் கூடாதா எனக் கேட்டுத் தமிழர்களுக்கு வரலாறு வேண்டும் என வாதாடுகிறார்

தன்மானம்

தமிழர்களுக்குத் தொடர்பில்லாத பாடங்களையும், தமிழர்களுக்கு இழிவைத் தரக்கூடிய பாடங்களையும் கண்டு எதிர்த்தப் பெரியார் பள்ளியில் பயிலும் குழந்தைகளுக்குத் தன்மானக் கல்வியைத் தரவேண்டும் என்கிறார்.

"பள்ளியில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கு முதலில் தன்மானக் (Self Respect) கல்வியைத் தரவேண்டும். சமத்துவக் கல்வியைத் தரவேண்டும். மனிதர்களின் நடத்தைகளைக் கண்டறியும் உளவியல் சிந்தனைகள் நிறைந்த கல்வியைத் தரவேண்டும். அதுபோல மதிப்புமிக்க பதவி, புகழ், நற்பெயர் போன்றவற்றை எப்படிக் காப்பாற்றிக் கொள்வது என்பதை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும். அனைவரிடத்திலும் அன்புகாட்டுவதோடு அவர்களைச் சமமாக மதிக்கவேண்டும். உலகம் முழுவதும் வாழும் மக்கள் அனைவரும் உடன் பிறப்பு என்ற உணர்வை ஊட்ட வேண்டும். நாட்டுப்பற்று மிக்கவர்களாக மாணாக்கரை உருவாக்க வேண்டும்." (To Start with, you must teach Children What self-respect is you must first teach the children what may actions are, You must teach things to make them safeguard their dignity, honour and prestige. Teach them to live with equality. Teach them to be kind towards all. They must be taught to be patriotic.) 14

என்று தன்மானக் கல்விக்கு விளக்கம் தருகிறார் பெரியார். இத்தகைய பண்புகளைத் தரும் கல்வியே வேண்டும் எனப் பெரியார் விழைவதை அறிய முடிகிறது. மேலும், இக்கல்விதான் உலக அரங்கில் தமிழர்களை உயர்த்தும் என்கிறார். இதனை விடுத்து

"நாய்க்கு நாலுகால், பூனைக்கு வாலுண்டு, குருடர்களுக்குக் கண்கள் இல்லை." ("What are we going to gain by merely tutoring

children, that a dog has four legs, a cat has a tail, the blind have no eyes, Do not steal, do not beat and so on. All these things the children could learn by themselves, without the help of a teacher".)15

எனப் பாடம் சொல்லித் தரவேண்டியதில்லை என்கிறார். மாணாக்கர் அதனைத் தானே தெரிந்து கொள்வார்கள். எனவே தன்மானக் கல்வி தான் மாணாக்கர்க்குத் தேவை. அதுதான் மனிதனை, மனிதனாக மதிக்க வழி செய்கிறது. மனிதனை மற்ற விலங்குகளிலிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது. அனைவரிடமும் அன்பு, சமத்துவம், சகோதரத் தவம் போன்றவற்றை உருவாக்குகிறது. எனவே தன்மானக் கல்வியே முதலில் மாணாக்கர்க்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்.

அறிவியல்

பாடத்திட்டத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல். சிறப்பாக்குதல் ஆகிய வற்றின் வழியேதான் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்திக் காப்பாற்ற இயலும் பாடத்திட்டமானது காலத்திற்கேற்ப அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கப் படுவதோடு அதன் தரமும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இன்றைய உலகில் அறிவியல் துறையிலும் அறிவுத்துறையிலும் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சிகளும் முன்னேற்றங்களும் நமது பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற வேண்டும். அப்போதுதான் நம் கல்வியின் தரம் பிற நாடுகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் சமமாக இருக்குமென்று பெரியார் கருதினார். மேல்நாட்டுக்காரர்களின் நிலையையும், நம் நாட்டுக்காரர்களின் நிலையையும், பின்கண்டவாறு பெரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"மேல் நாட்டுக்காரர்கள் படித்து அறிவின் காரணமாகப் புதுப் புது விஞ்ஞான சாதனங்களை, அதிசய அற்புதங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் படித்தவர்கள் முட்டாள் தனமாகக் கோவில் குட்டிச் சுவர்களைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்."16

என நம் நாட்டினரைச் சாடியுள்ளார்.

கல்வியானது அறிவின் சார்புடையதாக இருக்கவேண்டும். புதுப்பது அறிவியற் கருவிகளையும், அதனால் மக்களுக்குப் பல்வேறு பயன்களையும்

உருவாக்கித் தரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் கோவில்களைக் கட்டுவதால் யாதொரு பயனும் இல்லை என்கிறார். மேலும் பாடத்திட்டத்தைப் பற்றி

"மத சம்பந்தமான கொள்கைகள், அபிப்பிராயங்கள் முதலியவை எல்லாம் அந்தக் காலத்திய உலக நிலை அறிவு நிலை ஆராய்ச்சி சவுகரிய நிலை. கல்வி நிலை ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றவையாக இருக்கும். ஆதலால், அவை இந்தக்கால அறிவு, ஆராய்ச்சி. சவுகரியம் முதலியவற்றுக்கு இருக்கமுடியாது. இந்தக் குறைபாடானது உலகத் தோற்றத்தில் - மனித வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு தன்மையிலும் இருக்கவேண்டியதாகிவிட்டது. ஆகையால், கல்வியும் மதமும் கலந்தால் அறிவு சூன்யமாக வேண்டியதே தவிர வேறில்லை."17

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கல்வியோடு மதம் கலந்தால் அறிவியல் அறிவு சூன்யமாகி விடும். எனவே, பாடத் திட்டங்களில் அறிவுப் பூர்வமான, அறிவியல் பூர்வமான ஆராய்ச்சி பூர்வமான பாடப்பொருள்கள் இடம்பெற வேண்டும் என்கிறார். மனிதனுக்குக் கல்வியின் அவசியமெல்லாம் மனிதன் தன் அறிவை வளர்க்கவும், அவ்வறிவால் தான் இன்புறவும், பிறரை இன்புறச் செய்யும் தன்மை ஏற்படவும் அனுகூலமானதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். எனவே, அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனைகளையும், பயனையும் இன்பத்தையும் உண்டாக்கவல்ல கல்வி அவசியம் எனப் பெரியார் கருதுகிறார்.

தொழில்

வரலாறு, தன்மானம், அறிவியல் பாடத்திட்டங்களோடு தொழில் கல்வியும் பாடங்களில் சேர்க்கவேண்டும் இக்கல்வி மிக மிக இன்றியமையாதது என்கிறார். இதனைப் பெரியார்

"ஒரு சமூகத்திற்குச் சுயமரியாதை வேண்டுமானால் தொழிற் கல்விதான் மிக்க அவசியமானது."18

எனக் கூறுகிறார்.

தொழிற்கல்விதான் அவனுக்கு உயர்வை அளிக்கிறது. எனவே ஏட்டுக் கல்வியோடு, தொழிற்கல்வியும் வழங்கப்படவேண்டும். தொழிற்

கல்விதான் இன்றைய சூழலில் நாட்டிற்குத் தேவை என்பதைப் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறார்.

"இன்றைய படிப்பு முறையால் நாமே பிள்ளைகளைக் கெடுக்கி நோம். நமது தொழிற் பயிற்சி, பயன் பெறாமல் போனதற்குக் காரணம் தொழில் பழக 'எஸ். எஸ். எல். சி.' படித்திருக்க வேண்டும் என்பதேதான். ஆகையால். எழுத்துக் கோப்பது. கொல்லத்து வேலை, தச்சு வேலை, கார் ஓட்டுவது, இயந்திரங் களைக் கையாளும் வேலை முதலியவற்றைப் பிள்ளைகளின் பன்னிரண்டு வயது முதற்கொண்டு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். மாணவர்களைத் திருத்தவும், அவர்களை உலகுக்குப் பயன் படவும் இதுதான் தக்க மார்க்கமாகும்." 19

என்பது அவர் கருத்து.

தொழிற் பயிற்சியில் பயன்பெறாமல் போனதற்குக் காரணம் நாம் குறிப்பிட்ட படிப்புவரை படித்திருந்தால் மட்டுமே தொழிற் பயிற்சி பெறலாம் என்ற கல்வித் தகுதிதான் என்கிறார். தொழிற் பயிற்சி. பயன்பட வேண்டுமானால் கீழ்வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அதாவது பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய அனைவருக் கும் தொழிற் பயிற்சி வழங்கப் பாடத்திட்டங்களில் வழிவகை செய்யவேண்டும் எனக் கருதுகிறார். கல்வியறிவோடு கூடிய தொழிற் கல்வி வேண்டுமே தவிர, அதற்கு உயர் கல்வியைத் தகுதியாக்கக் கூடாது என மேலும் அவர் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஆசிரியர்

கல்விச் செயல் முறையில் ஆசிரியரது பணி இன்றியமையாத தாகும். கல்வியின் நோக்கங்களையும், குறிக்கோள்களையும் பள்ளியில் நடைமுறையில் செயற்படுத்தவதே ஆசிரியருடைய பணியாகும். சிறப்பான சூழ்நிலையைப் பள்ளியில் உருவாக்குவதன் மூலம் மாணாக்கர் ஆளுமையினை வளர்த்துக் கொள்ள காரணமாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். எனவே, தம்மிடம் கல்வி பயிலும் குழந்தைகளது இயல்புகள், நடத்தை முறைகள், வளர்ச்சி, நிலையான தேவைகள், குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியில் பொதுவாகக் காணப்படக்கூடிய பண்புகள் ஆகியன பற்றிய அறிவு ஆசிரியர்க்கு

இன்றியமையாத தாகும். தமது பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றுவதற்கு அவர்களுக்குப் பல இன்றியமையாத பண்புகள் இருத்தல் வேண்டும். இப்பண்புகள் இயற்கையாகவே சிறப்புமிக்க ஆசிரியர்களிடம் காணப் பெறுவனவா அல்லது பயிற்சி, அனுபவம் ஆகியவற்றின் விளைவாக அவர்களிடம் அமைகின்றனவா என்பது சர்ச்சைக்குரிய ஒரு வினாவாகும். எனினும், இப்பிரச்சினையை நன்கு ஆராய்ந்தால், ஆசிரியப் பணிக்கு இன்றியமையாத பல பண்புகளைப் பயிற்சி. அனுபவம் ஆகியவற்றினின்றும் ஆசிரியர் பெறவியலும், எனவே பயிற்சி, அனுபவம் இரண்டும் ஓர் ஆசிரியருக்கு இன்றியமையாத பல்வேறு நற் பண்புகளை நல்குகின்றன.

இத்தகைய பயிற்சி, அனுபவம் இரண்டும் உடைய ஆசிரியர்கள் மத்ததால் ஈர்க்கப்படுகிறபொழுது, தனது இயல்பினை இழந்து மூட நம்பிக்கையில் மூழ்குகிறார்கள் எனப் பெரியார் வருந்துகிறார்.

"ஒரே ஆசாமி வான சாஸ்திரியாய் இருந்து பாடம் கற்பிக்கும் பொழுது பூமியின் நிழலால் சந்திரன் மறைக்கப்படுகிறதென்றும், மத சாஸ்திரியாய் இருந்து பாடம் கற்பிக்கும்போது சூரியன் சந்திரன் என்கின்ற தேவர்களை இராகு, கேது என்ற பாம்புகள் விழுங்குகின்றன என்றும் சொல்வான். இது மாத்திரமல்லாமல் வான சாஸ்திரியாய் இருந்து சூரியகிரகணத் தன்மையைப் பிரத்தியட்சப் பாடமாகச் சில சாதனங்களைக் கொண்டு பிள்ளை களுக்குப் பாடம் கற்பித்துவிட்டு, வீட்டுக்குப் போனவுடன் இராகு. கேது என்கின்ற பாம்புகள் விழுங்குகின்றன என்பதற்குத் தகுந்தபடி 'தோஷப் பரிகாரத்திற்கு' ஸ்நானம் செய்யவும், தர்ப்பணம் செய்யவும் சங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும், சாந்தி செய்யவுமான காரியத்தில் ஈடுபடுகிறான்." 20

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆசிரியர்கள் அறிவியல் உண்மைகளைக் கண்டு மாணாக்கர்க்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்கான சோதனைகளை மாணாக்கர் முன் நிகழ்த்திக் காட்டி அவர்களது அய்யப்பாடுகளைக் களைய வேண்டும். அதனை விடுத்துத் தோஷப் பரிகாரம், ஸ்நானம்

தர்ப்பணம் சாந்தி செய்வதெல்லாம் மேலும், மேலும் மாணாக்கர்க்கு அறியா மையை உருவாக்குமே தவிர அறிவினை உருவாக்காது. ஆகவே ஆசிரியர். அறிவின் வழி நின்று மாணாக்கரின் அறியாமையை அகற்ற முற்படவேண்டும் எனப் பெரியார் கருதுகிறார். மேலும் ஆசிரியர்கள் மதச் சார்பற்றவராகவும், பகுத்தறிவாளராகவும், தொழிலாளியாகவும், மாணாக்கர்க்கு நல்ல நண்பராகவும் இருக்க வேண்டுமெனப் பெரியார் கருதுகிறார்.

மதச் சார்பற்றவர்

இன்றைய ஆசிரியர்களில் பலர் சுயசிந்தனையோ, பகுத்தறிவுச் சிந்தனையோ துளியும் இல்லாமல் மதம் என்னும் உலோகத்தால் உருக்கி உருவாக்கப்பட்ட உருவங்களாக உள்ளார்கள். இவர்களால் கல்வியில் புதுமைகளைக் காண இயலுமா என்று பெரியார் சிந்திக் கிறார். அச்சிந்தனையினை.

"நமது கல்வி போதகர்கள் எல்லாம் மதத்தின் சாக்கினால் மேன்மையடைந்து வருகின்றவர்களாகவே ஏற்பட்டு மதம் என்னும் உலோகத்தால் ஒரே அச்சில் உருவாக்கப்பட்ட உருவங்களேதாம் இன்று பெரிதும் உபாத்தியார்களாக இருக்கின்றார்கள். இம்மாதிரி உபாத்தியார்களிடம் படிக்கும் பிள்ளை களுக்குக் கல்வியினால் எப்படி அறிவும், சுதந்திர அறிவும் உண்டாக்க முடியும்?" 21

என்று வினா எழுப்புகிறார் பெரியார்.

மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியர் பாடம் கற்பிக்கும் பொழுது மதச்சார் பற்று, சுதந்திரமாகவும், அறிவு வழியிலும் கற்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாணாக்கர் அறிவுடையவர்களாக விளங்குவார்கள். இத்தகைய பணியினை ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் மாறாக மதத்தின் வழிநின்று கற்பிக்கும் பொழுது எதிர் விளைவுகளே உருவாகும். ஆதலால் அறிவு வழியே ஆசிரியர்கட்குச் சிறந்த வழி என்கிறார்.

பகுத்தறிவாளர்

ஆசிரியர்கள் மதச்சார்பற்றவராக இருப்பதோடு பகுத்தறிவாளராகவும் இருக்க வேண்டும் என்கிறார் பெரியார். மாணாக்கர்க்குச் சரித்திர அறிவினைத்

தர மறுக்கும் பாடங்களை நடத்தும் ஆசிரியர்கள் அப்பாடங்களில் மறைக்கப்பட்டு உள்ள வரலாறுகளை மாணாக்கர்க் குப் பகுத்தறிவுடன் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இதுபற்றி அவர்.

"நமது கல்வியின் ஜீவ நாடி எல்லாம் இலட்சியத்திலும், போதனா முறையிலும் தாம் இருக்கும். உபாத்தியாயர்கள் பகுத்தறிவாளர் களாய் இருக்கவேண்டும்: அறிவின் முடிவிற்படி நடப்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும்." 22

என்கிறார்.

ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்க்குக் கண்முடித்தனமான செய்திகளை அறவே பதிய வைக்கக்கூடாது. எதனையும் மனப்பாடம் செய்து ஒப்புவிக்கச் சொல்லக் கூடாது. மாணாக்கரிடம் பகுத்தறிவினை வளர்க்கத் தவறிவிடும். ஆதலால், ஆசிரியர்கள் அறிவின் முடிவிற்படி நடப்பவர்களாகவும், பகுத்தறிவாளர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என எண்ணுகிறார்.

தொழிலாளி

ஆசிரியர்கள் மதச் சார்பற்றவர்களாகவும், பகுத்தறிவாளர்களாகவும் இருப்பதுடன் நல்ல தொழிலாளர்களாக, பாடம் கற்பிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். தொழிலாளர் பற்றிய அவருடைய கருத்தை நோக்குவது சிறப்பாகும்:

"தற்கால ஆசிரியர்கள் என்கிறவர்கள் ஒருவிதத் தொழிலாளிகளே. சீவனத்திற்காக வேலையோ. கூலியோ செய்கிற மக்களைப் போல் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காரர்களே அல்லாமல் உண்மையான ஆசிரியத் தன்மை உடையவர்கள் அல்லர் என்பதே என் அபிப்பிராயம்." 23

இது தொழிலாளர் நிலையை விளக்குவதாக உள்ளது. ஆசிரியர்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பாடம் நடத்தாமல் ஆசிரியத் தன்மை யுடன் இருக்கவேண்டுமெனக் கருதுகிறார். கூலிக்காகத் தொழிலினை மேற்கொள்ளும் மக்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர் ஆசிரியர்கள். மாணாக்கரின் எதிர்காலத்திற்காக தன்னலமற்று உழைக்கும் மெழுகு வர்த்திகள் எனக் கருதுகிறார். சமுதாய மாற்றத்தை

மாணாக்கர்வழி உருவாக்க நினைக்கும் ஆசிரியர்கள் பொதுநல நோக்கோடு உண்மையாய் உழைக்க வேண்டும் அதுதான் ஆசிரியப் பெருந்தகை கட்டுச் சிறப்பு எனப் பெரியார் கருதுகிறார்.

வழிகாட்டி

ஆசிரியர் மதச்சார்பற்றவராகவும், பகுத்தறிவாளராகவும், தொழிலாளராகவும் இருப்பதோடு, அறிவாளியாகவும் வழி காட்டி யாகவும் இருக்க வேண்டுமெனப் பெரியார் விழைகிறார். இதனை அவர் குறிப்பிடும் பொழுது,

"ஆசிரியர்கள் தாங்களே வழிகாட்டிகளாக விளங்கவேண்டும். அவர்கள் இனக்காழ்ப்புக்குப் பலியாகாதவாறு உள்ள உணர்வுகளைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு மேலும் உழைத்தால் சமூக மாற்றம் உருவாவது எளிதாகிவிடும்." 24

என விளக்குகிறார்.

தமிழர் திராவிடர் வரலாறு இடம் பெறவில்லை என்பது திட்ட மிடப்பட்டுச் செய்யப்பட்ட இருட்டடிப்புக்கு எதிர்க்குரல் கொடுத்த தாகும். இணக்கமான சூழ்நிலையில் இயல்பாகக் கல்வி பயிலும் பொழுது இனக்காழ்ப்புக் கூடாது என்கிறார். ஆசிரியர்கள் மூலம் சமுதாய மாற்றம் நிகழவேண்டுமானால் இனக்காழ்ப்புக்குப் பலியாகாதவாறு இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் மிகச் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக இருக்கவேண்டும் எனப் பெரியார் விழைகிறார். இவ்வாறு இருப்பார்களேயானால் சமுதாய மாற்றம் நிகழும், மதச் சார்பற்ற இனச் சார்பற்ற ஒரு சமுதாயம் உருவாகும் எனக் கருதுகிறார்.

மாணாக்கர்

கல்வியின் இறுதி நோக்கங்களை எய்துவதற்கு ஆசிரியர் மாணாக்கர் தொடர்பு இன்றியமையாதது. பயனுள்ளதும் சிறப்பு மிக்கதுமான ஆசிரியர் - மாணாக்கர் உறவு எத்தன்மையதாக இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சொற்களால் எடுத்துக்கூறுவது சிறிது கடினமாகும். வகுப்பறை. பள்ளி ஆகியவற்றில் பரவியுள்ள சூழ்நிலையின் இயல்பிலிருந்து ஆசிரியர் - மாணாக்கர் உறவின் பண்பினை

நம்மால் உணரமுடியும். நல்லமுறையில் இவ்வுறவு அமையவேண்டுமாயின் எதிரிடையான இரு தீவிர நிலைகளை இது தவிர்ப்பதாக அமைதல் வேண்டும்.

"ஆசிரியர் ஆதிக்க மனப்போக்குடன் மாணாக்கரிடம் நடந்து கொள்ளக்கூடாது. இதேபோல் மாணாக்கரது போக்கிற்கு முழுமையாகத் தாம் வளைந்து கொடுப்பதும் கூடாது." 25

எனப் பால்ராஜ் கூறுவது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

வெறும் ஆதிக்க மனப்போக்குடன் மாணாக்கரிடம் நடந்து கொள்ளும் ஆசிரியரின் தொடர்பு பயனுள்ளதாக அமையாது. மேலும் மாணாக்கரது சொற்படியெல்லாம் ஆசிரியர் செயற்படுவதோ அவர்களது போக்குக்கு ஏற்றபடி முழுமையாக வளைந்து கொடுப்பதோ நல்ல ஆசிரியர் - மாணவர் தொடர்பினை உருவாக்க உதவாது. இவ்விரு நிலைகளுக்கும் இடைப்பட்டதாக அது அமையவேண்டும். மாணாக்கருடைய உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு, பரிவுடன் அவர்களது நடத்தையினைக் கவனித்து. மாணாக்கருடைய ஒத்துழைப்பினைப் பெற ஆசிரியர் முயலுதல் வேண்டும். பரிவு நல்லுறவுக்கு ஆதாரமாகும். இது தன்னம்பிக்கை, மனவுறுதி, திறமை, ஆர்வம் பொறுப்புணர்ச்சி போன்றவற்றினின்று எழுவதாகும். இத்தகைய பரிவு, காப்புணர்வினை (Security) அளிக்கும்; சீரிய ஆசிரியர் - மாணாக்கர் உறவினைத் தோற்றுவிக்கும்.

ஆசிரியர் - மாணாக்கர் உறவில் கல்வி பயிலும் மாணாக்கரிடம் ஆக்கத்திறன் (Creativity), கேள்வி கேட்கும் பழக்கம் தேர்வுப் பயமின்மை, அரசியல் சார்பின்மை முதலியன இடம்பெறவேண்டும் என அவர் கருதுகிறார். மாணாக்கரிடம் இத்தன்மைகள் இயல்பாக அமையுமானால் சிறப்பு மிக்கவர்களாக விளங்குவார்கள் எனக் கருதினார். மாணாக்கரைப் பார்த்துக் கேள்வி கேட்கும் ஆசிரியர் நிலைமாறி ஆசிரியரைப் பார்த்து மாணாக்கர் கேள்வி கேட்கும் பழக்கம் உருவாகவேண்டும். மேலும் மாணாக்கர் புதிதாகப் புனைந்து தானாகக் கண்டுரைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆற்றலுடைய கல்விதான் சிறப்பானதாகும் என்பது அவர் கருத்து.

ஆக்கத்திறன்

மாணாக்கர் புத்திக் கூர்மையுடையவர்களாக. சமயச் சார்பற்ற வர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அறிவுக் கூர்மையினைப் பயன்படுத்திப் பயன்மிக்கப் படைப்புகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்கிறார். இதனை அவர்,

"புதிதாகப் புனைந்து, தானாக நினைத்து எதனையும் கண்டுரைக் கும் சொந்தச் சிந்தனையைச் சுரக்க வைக்கும் ஆற்றலாகக் கல்வி அமையவேண்டும்." 26

என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடக் காரணம் மாணாக்க ரிடம் தன்னம்பிக்கை வளர்க்கவேண்டும். ஒன்றினை உருவாக்க வல்ல ஆற்றல் மாணாக்கர்பால் உருவானால் எதிர்காலத்தில் எதனையும் படைக்கும் ஆற்றல் மாணாக்கரிடம் உருவாகும் என்பதுதான்.

கேள்வி கேட்டல்

1925ஆம் ஆண்டில் ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் தந்தை பெரியார் சொற்பொழிவாற்றிய பொழுது அவர் கூறிய கருத்து இவண் நோக்கத் தக்கதாகும். பெரியார்.

"கல்விமுறை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்றால், மாணவர் களைப் பார்த்து ஆசிரியர்கள் கேள்வி கேட்பதைவிட ஆசிரியர்களைப் பார்த்து மாணவர்கள் கேள்வி கேட்கவேண்டும். நூலகம் மற்ற அமைப்புகளின் மூலம் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும். இதிலே அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற அய்யங்கள் இடர்ப்பாடுகள் இவற்றை அவர்கள் ஆசிரியரிடம் கேட்க வேண்டும்." 27

என்று கூறுவது எண்ணத்தக்கது.

அனைத்துத் துறைகளிலும் மாற்றம் அவசியம் எனக் கருதிய பெரியார் கல்வியிலும் மாற்றம் தேவை என்கிறார். வழிவழியாக நாம் கடைப்பிடித்து வரும் நம்பிக்கைகளில் நம்பிக்கை வைக்காமல் வழிவழியாக மாணாக்கரைப் பார்த்துக் கேள்வி கேட்ட ஆசிரியர் களிடம், தனக்கு ஏற்படும் அய்யங்களை, மாணாக்கர் கேட்பதே முறையாகும் என்கிறார். இம்முறையில் அவர் சிந்தித்தமை, கல்வியியல் சீர்திருத்தப் புதுமையாகும்.

மனப்பாடம்

இவ்வாறு ஆக்கத்திறனும், கேள்வி கேட்கும் திறனும் உடைய மாணவர்களுக்கு மனப்பாடம் செய்தல் தேவையற்றது எனப் பெரியார் கருதுகிறார். பள்ளி, கல்லூரிகளில் உருப்போட்டு ஒப்புவித்தலே கல்வி எனக் கருதலாகாது என்கிறார். உருப்போட்டு ஒப்புவித்தலைத் தேர்வில் எழுதித் தேர்ச்சியடைந்துவிட்டால் பல்கலைக் கழகம் பட்டம் கொடுப்பதை அவர் ஏற்கவில்லை.

"உருப்போட்டு ஒப்புவிப்பதென்பதே எந்தப் படிப்புக்கும் பரிட்சை முறையாக இருக்கக் கூடாது. அப்படியானால் அர்ச்சகனும், புரோகிதனுமே தாம் ஒப்புவிக்க முடியும்." 28

என்பது அவர் கருத்து. மேலும் குறிப்பிடும் பொழுது.

"பகுத்தறிவும். உடல் சக்தியும், உலக ஞானத்திறமையும் இயற்கை நற்குணமும் முக்கிய பரிட்சையாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பரிட்சையும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் காலத்தில் தான் பரிட்சிக்கப்படவேண்டுமே ஒழியப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் பரிட்சை (என்பது) தேவையில்லாததாகும். பரிட்சை மூலம் மக்களைப் பள்ளியில் மேல் வகுப்புக்குச் செல்லவிடாமல் கழிக்கக் கூடாது நிறுத்தக் கூடாது" 29

என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

தேர்வினால் மாணாக்கர்க்குத் தேவையற்ற அச்சமும், தாழ்வு மனப்பான்மையும் உருவாகும். எனவே தேவையில்லாமல் ஒவ்வொரு வருடமும் தேர்வினை வைத்து மாணவர்களை மேல்வகுப்பிற்குச் செல்லவிடாமல் தடைசெய்தல், பயத்தினை உருவாக்குதல் போன்ற கேடுகளை உருவாக்க வேண்டாம் எனக் கருதுகிறார். ஆனால், இவர் கூறும் தேர்வுமுறை, பணிகளில் அமர்த்த மட்டுமே பொருந்தும் என்றாலும், அவரது நுண்ணோக்குப் பார்வை இன்றைய தேர்வு முறைக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளதுபோல் தோன்றுகிறது. அவர் சொல்லும் பகுத்தறிவு (Knowledge) உடல் தேர்வு (Physical Fitness) உலக ஞானத்திறமை (World Current Affairs) முதலியன இன்றைய இந்திய ஆட்சிப்

பணியில் (Indian Administrative Service) நடத்தப் படும் தேர்வு முறைகளை ஒத்துவருவது போல் உள்ளது. பிரிதொரு இடத்தில் தேர்வைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது.

"நெட்டுருப் போடுதலின் - நினைவாற்றலின் அடையாளச் சீட்டாகத் தேர்வுகள் அமையக் கூடாது." 30

என்கிறார்.

மனப்பாடம் என்ற ஒன்றினை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு ஒருவனை எடைபோடக் கூடாது. அதுவே திறமைக்கு அடையாள மன்று. உலக ஞானமும், உடல் திறனும், எதனையும் பகுத்தறியும் பகுத்தறிவும்தாம் ஒருவனுக்குத் தேர்வாக அமையவேண்டும் எனப் பெரியார் கருதுகிறார்.

அரசியல் சார்பின்மை

மாணாக்கரிடம் ஆக்கத்திறன். கேள்வி கேட்டல், தேர்வு பயமின்மை முதலியன இருப்பதோடு, அரசியல் சார்பின்மையும் இருக்க வேண்டும் என்றும் அத்தோடு தானே எதையும் சிந்தித்து உணரும் பகுத்தறிவைப் பின்பற்றவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அவருடைய அரசியல் சார்பின்மை தொடர்பான கருத்துக்களை இங்கு நோக்குதல் சிறப்பாகும். மாணவர்கள் பயன்படுவது குறித்து.

"நான்கூட மாணவர்களை என் கழகத்திற்கென்று எதிலும் கிளர்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது - கல்விக்கு இடையூறாக எதிலும் ஈடுபடக் கூடாது என்று அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. மாணவர்கள் பொதுக் காரியங்களில் சேரவேண்டாம். நாங்கள் செய்யும் போராட்டங்களில் சம்பந்தப்படக் கூடாது, அரசியல் தொடர்புடைய விவகாரங்களில் சேரக் கூடாது என்றும் கூறுவேன்." 31

என்று குறிக்கின்றார்.

மாணாக்கர் அரசியலில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது. கல்வி கற்கின்ற காலங்களில் அவர்களுடைய கவனம் முழுவதும் கல்வியில் இருக்க வேண்டும். மாணாக்கர் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டால் விளைவுகள் தீமையில்கூட போய் முடியலாம். எனவே கற்கின்ற காலம் முழுமையாகக் கல்விக்கே செலவிடவேண்டும். அரசியல் மாணாக்கர்க்கு அப்பாற்பட்டது என அவர்

கருதுகிறார். அறிவே வாழ்வின் முதற்படி; அதனை மாணாக்கர் அடைவதே முறையாகும் எனக் கருதும் அவர் அதற்கு மாறான மூடநம்பிக்கைகளைத் தேவையில்லாச் சமயக் கருத்துக்களை, அறிவிற்கும் வாழ்க்கைக்கு ஒத்துவராத கண்மூடிப் பழக்கங்களை மாணாக்கர் கைவிட்டு, பகுத்தறிவுக் கண் கொண்டு கல்வி உலகைக் காண வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறார். அவரின் கல்விச் சிந்தனை மாணாக்கர்க்கு மாமருந்து. இம்மருந்து கல்வியைப் பிடித்துள்ள சமயம் என்னும் நோயை விரட்டிப் பகுத்தறிவுக் கல்வி மலர வழிவகுக்கும் எனக் கருதலாம்.

முடிவுரை

பெரியார், அரைகுறை தொடக்கக் கல்வி பயின்று உலகம் புகழும் அறிவாளர் ஆனார். பகுத்தறிவுப் போருக்கு எழுத்தையும், பேச்சையும் கருவியாக்கினார். கல்வியில் தடைகளை உடைத்து, பகுத்தறிவுக் கல்விக்குப் பாதையமைத்தார். ஆசிரியர் மாணாக்கர் சிந்தனைக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்றார். பாடத்திட்டக் குழுவிற்குக் கேள்விக்கணைகளைத் தொடுத்து. நேரிய பாதைக்கு இட்டுச் சென்றார். பெரியாரின் புரட்சிக் கருத்துகள் சிதைந்து கிடந்த மாணவச் சமுதாயத்தைச் சீர்ப்படுத்தின. கல்வியில் பொதுவுடைமைப் பூத்திடப் பகுத்தறிவுப் புதுப்புனைவைப் பாய்ச்சினார். மூடநம்பிக்கைக்குச் சாவு மணி அடித்தார். மனித நேயம் வளர்க்க மாண்புடன் உழைத்தார். இவர் கருத்துகள் எல்லாத் துறைகளையும் தொட்டன; தொடாத துறையில்லை எனலாம். இவர் தமிழகம் தழைக்கத் தயங்காமல் கல்வியியல் சிந்தனையை வழங்கிய சிந்தனையாளராவார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. எஸ்.நடராசன், கல்வி ஆராய்ச்சி ஓர் அறிமுகம், ப. 1
2. எஸ்.சந்தானம், கல்வியியல் தத்துவ சமூக அடிப்படைகள், ப. 354
3. மேலது ப. 359
4. 'குடி அரசு' 1-4-1944
5. மா.நன்னன், பெரியாரியல், ப. 70

6. எஸ். சந்தானம். கல்வியியல் தத்துவ சமூக அடிப்படைகள் ப. 385
7. விடுதலை. 1-3-1956
8. பெரியார் ஈ.வெ. ரா. மொழியும் அறிவும், ப. 30
9. பெரியார் ஈ. வெ. ரா. மேல்நாடும் கீழ்நாடும். ப.10
10. 'குடி அரசு' 'தலையங்கம்' 12-2-1944
11. ஓளவை நடராசன். பெரியாரியல், தமிழகப் பள்ளிக் கல்வித் துறை வெளியீடு". ப.55.
12. 'குடி அரசு' 'தலையங்கம்', 12-2-1944
13. வே.ஆனைமுத்து (பதிப்பாசிரியர்) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி இரண்டு, ப 1162
14. Periyar E.V.Ramasami, Reform of Education, Page-7
15. Periyar E.V.Ramasami, Reform of Education, Page - 7
16. விடுதலை. 5-5-1972
17. வே.ஆனைமுத்து (பதிப்பாசிரியர்) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி இரண்டு. ப.1165
18. 'குடி அரசு' 16-1-1927
19. உண்மை. 14-12-1972
20. 'குடி அரசு' 16-1-1927
21. வே.ஆனைமுத்து, பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி இரண்டு. ப 1166
22. வே.ஆனைமுத்து, பெரியார் ஈ.வெ. ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி இரண்டு. ப. 1166
23. மேலது ப. 1166
24. 'குடி அரசு' 27-5-1928
25. என்.கே.பாலராஜ், இந்தியக் கல்வியில் இன்றைய பிரச்சினைகள், ப. 126
26. மா.நன்னன், பெரியாரியல், கல்வியில் பகுத்தறிவு ப. 45

27. ஓளவை நடராசன், பெரியாரியல். 'பெரியார் காணவிழைந்த கல்வி நலம்', ப.57 (தமிழகப் பள்ளிக் கல்வித்துறை வெளியீடு)
28. கி. வீரமணி, புதிய கல்வி, ப. 8
29. மா.நன்னன் பெரியாரியல் 'கல்வியில் பகுத்தறிவு' ப.65
30. மா.நன்னன் பெரியாரியல் 'கல்வியில் பகுத்தறிவு' ப.65
31. வே. ஆனைமுத்து (பதிப்பாசிரியர்) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி இரண்டு. ப. 1165

ஆசிரியர் குறிப்பு :

பேரா. முனைவர் உ. பிரபாகரன்

இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர் (பணிநிறைவு)

அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 010

எழுதியுள்ள நூல்கள் :

- 1) பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் கல்வியியல் சிந்தனைகள் (2007இல் தமிழ்நாடு அரசின் சிறந்த நூலாசிரியருக்கான விருது பெற்றது) 2) தமிழ் கற்பித்தல் (பொதுத்தமிழ்) 3) தமிழ் கற்பித்தல் (சிறப்புத்தமிழ்) 4) நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கணம் 5) அறிவியல் தமிழ் (தமிழ்நாடு அரசு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை) 6) கற்பித்தலுக்கான வகுப்பறைத் திறன்கள் மற்றும் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் 7) ஆசிரியர் கையேடு. 8) தொடக்கக் கல்வியில் தர மேம்பாடு (ஆய்வேடு) 9) கல்வி உளவியலும். பள்ளி ஆட்சிமுறையும் (தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்) மற்றும் பதிப்பாசிரியராக பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கங்கள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டுள்ளார்.

